

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Eu folosesc cărarea ta către Israel, Verginico. Vin pe firul cărții tale, vin cu tine, tată. Venim cu sfinții și cu proorocii, venim la poporul cel mic. Venim cu grabă să-l mângâiem în dureri, că el poartă durerea cerului, Verginico. Venim cu toți sfinții, venim cu toate puterile cerești, că nu mai e de stat în cer, și trebuie să coborâm pe pământ ca să fim mereu cu poporul cel sfânt și să strigăm din mijlocul lui la oamenii credincioși și la cei necredincioși, ca să audă oamenii cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul cel de jale. Amin.

– O, Doamne, trâmbița Ta Te însoțește în coborârea Ta cu sfinții și voi trâmbița a jale ca să-i fac pe oameni să se pocăiască de necredință, căci Ilie proorocul Te iubește, iar eu la fel Te iubesc, și Îți șterg plânsul și strig la oameni să gătească ziua milostivirii Tale. Ilie proorocul Tău bate pământul cu plăgi, așa cum scrie despre el în Scripturi, căci el este trup și duh, și merge fără de timp și fără de cale peste tot, și se grăbește cu lucrarea lui de pregătire a venirii Tale.

Așează-Te în cuvânt peste Israel, Doamne, iar eu și cu sfinții vom fi în cuvântul Tău. Mucenicul Pantelimon serbează ziua lui cu durere, ziua lui de sobor, ziua când s-a unit cu Tine și cu cerul, Doamne. El a urât pe cele pământești și le-a iubit pe cele cerești și a făcut semne cerești în numele Tău, iar oamenii cei necredincioși i-au tăiat capul pentru credința lui. Dar el este viu, și toți sfinții Tăi sunt vii în vecii vecilor după cum este cuvântul Tău pentru cei credincioși Ție.

Nu mai plânge, Doamne, că toți sfinții Îți dau mângâierea, toți sfinții Îți mângâie poporul Tău și îl întăresc ca să poată cu Tine cel mic al Tău din vremea aceasta, și va putea, căci Tu ești Domnul și ești Biruitorul. Amin.

– O, Verginico, o, trâmbița Mea, venim în cartea ta, venim în cartea Mea și însemnăm cuvântul vieții pe pământ, și cuvântul Meu are putere să se împlinească. Amin, amin, amin.

Vin cu împlinirile cuvântului Meu. Amin. Vin la tine, poporul Meu, că am făcut din tine împlinirea Scripturilor Mele cele pentru venirea Mea între oameni. Vin cuvânt deasupra grădiniței Mele, vin, iubitul Meu popor, vin la tine, că tu ești nădejdea Mea, tu ești rodul Scripturilor Mele cele pentru venirea Mea. Vin la tine ca să poată auzi oamenii cuvântul Meu de jale, și voi veni curând cu cuvântul Meu cel pentru oamenii de la cârma României, căci țara Mea de nuntă este lovită de plăgile necredinței din ea. Dar acum vin și te mângâi pe tine, popor iubit, te mângâi cu sărbătoare de sfinți. Cu duh de sărbătoare cobor la tine, că și durerea e tot sărbătoare, și încă ce sărbătoare! Fiii durerii sunt fericiții Mei, iar fiii bucuriilor și ai îmbuibării sunt fii rătăciți de Tatăl, fii care-și cheltuie viața în necredință și în desfrâu, dar durerea ta e aur, poporul Meu, căci cei fără durere nu-L caută pe Dumnezeu.

Fiilor unși în grădinița cuvântului Meu, ridicați mânuțele și rugați-vă să am milă de oameni, că proorocii și sfinții Mei se roagă Mie să curăț pământul de necredință și de fărădelege, că a venit ziua Mea, și cuvântul Meu se face faptă cerească pe pământ. Cereți să se îmlânzească mânia Mea, care curge de la sine pentru faptele necredincioșilor care aduc și peste cei firavi dureri și lipsuri și lacrimi și jale. Cereți să se adune norii și să se tragă în cămarile lor și să dea loc seninului, că e jale pe pământ, și au rămas oamenii fără hrană, fără adăpost și fără mângâiere, fiilor.

Oamenii bisericii s-au spălat pe mâini, zic ei, de cuvântul Meu care vine din cer pe pământ, dar cuvântul Meu grăiește împotriva lor și spune că din pricina necredinței lor în cuvântul Meu,

s-a îndreptat mânia Mea peste România, căci cum au pus ei la cale să vină să se spele pe mâini de taina grădiniței Mele, Eu Mi-am pregătit jalea și am rostit cuvânt împotriva faptei lor cea ascunsă, căci pe ascuns au venit, ca să nu se afle ce fac ei și ca să poată face ce-și puseseră de gând, și au lucrat hoștește peste arhiereul Meu, dar Eu sunt Domnul, și Mi-am așezat poporul să iasă în întâmpinarea faptei lor cea ascunsă.

O, fiilor, v-am spus din vreme că vă voi anunța clipa când veți sta în fața arhiereilor și a preoților. Am dat ploaie deasă ca să-i opresc să vină, ca să nu am Eu vină că n-am lucrat să-i opresc, și v-am îndemnat și pe voi să intrați de ploaie, că sosise timpul să vină ei. Au venit hoștește, iar pe arhiereul Meu l-au adus ca pe un condamnat, ca pe un supus, îndemnându-l să rostească cuvântul pentru care a fost adus, și cu grabă să plece ca să nu grăiască nimic cu voi. Inima lui era plină de durere. Cu durere a venit, cu durere a plecat, dar Eu îi voi plăti răbdarea lui și ascultarea lui, căci ascultarea se plătește cu mărire cerească, fiilor. Dar iată, cerul plânge, cerul s-a întristat, s-a înnegurit, și ploaia curge și s-a umplut pământul de ape și plâng oamenii, fiilor, și le voi spune oamenilor pentru ce a venit mânia Mea peste pământ. Cereți, fiilor, rugați-vă și voi să se îmblânzească mânia Mea, că sfinții se roagă la Mine să Mă ating de necredința de pe pământ. Rugați-vă și voi, rugați pe sfinți să aibă grijă în numele Meu de cei necăjiți, de cei firavi, și de voi, fiilor, căci voi stați în numele Meu înaintea oamenilor și suspinați cu Mine pentru oameni.

O, fiilor, voi pregăti o zi de milostivire, o zi de credință, și lucrez cu certare ca să înțeleagă oamenii că nu numai cu pâine se pot hrăni, ci și cu cuvântul Meu care vine din cer pe pământ. Cuvântul Meu face să crească rodul pentru pâine. Cuvântul Meu face să nu rodească rodul pâinii. Cuvântul Meu deschide și închide rodul milostivirii Mele.

Ilie, proorocul Meu, are putere în rugăciunea lui și nu-i pot birui strigarea și nu Mă pot întoarce de la el, căci râvna lui pentru Mine Mă apleacă să împlinesc strigarea lui.

Mucenicul Pantelimon se roagă din ceata mucenicilor și Îmi spune:

– Doamne, Doamne, ascultă astăzi ruga mea, că necredincioșii mi-au tăiat capul pe care-l ridicam spre Tine ca să-mi dai credință și să fac cu ea semne pentru ca să se boteze păgânii în numele Tău și să se facă și ei creștini. Ascultă-mi ruga și biruiește necredința, că noi, mucenicii, ne-am vărsat sângele pentru credința în Tine, Doamne, și stăm la temelia bisericii Tale ca să-Ți poți zidi pe temelie fiii. Biserica de azi nu mai calcă a biserică, și stăpânește peste via Ta cu înșelăciune, Doamne. Nu mai fac voia Ta oamenii bisericii, și pentru fărădelegile lor se revarsă mânia Ta peste fiii neascultării. Fă dreptate sfinților Tăi, Doamne. Fă-le și celor de pe pământ care așteaptă să vie cu plata răbdării lor, cu plata credinței lor, că e mare nelegiuirea pe pământ, și se ridică împotriva Ta cei nelegiuși. Se bucură cei fără de lege, dar adu, Doamne, bucuria Ta peste cei ce Te așteaptă să-i izbăvești de cei ce stau peste ei în numele Tău, zic ei. Ajută-l pe poporul Tău cel sfânt de pe pământ să Te dea oamenilor cuvânt și să-i trezească pe oameni din nepăsare, că a venit vremea vegherii, fiindcă Tu vie curând; curând vie, și îi prinzi pe neștire pe cei necredincioși care Ți-au luat averea. Dar i-ai și prins, și ei se ascund în peșteri și în stânci, după cum este scris, se ascund în ascunzătorile lor, dar Tu ești Cel ce treci prin zid, și zidul necredinței nu-i poate ascunde pe cei ce se ascund de cuvântul Tău.

În mine se roagă toți mucenicii Tăi, căci din cer și de pe pământ duhul și mireasa Ta zic: „Vino! Vino, Doamne, și Îți îplinește făgăduințele, pentru mângâierea sfinților Tăi!”. Amin.

– O, sfinții Mei cei din cer, mare este jalea voastră pentru grădinița Mea din România, căci voi așteptați potrivit făgăduințelor Mele cer nou și pământ nou, locuință a dreptății, dar oamenii bisericii de pe pământ Ne stau împotriva, că ei s-au învățat cu cele vechi și nu vor să dea pasărea din mână pentru cea de pe rămurică de pom, nu vor să dea duhul lumii pentru Duhul Sfânt. Dar Eu sunt Domnul, și voi face judecată pentru cei ce așteaptă cerul cel nou și pământul cel nou. Amin.

Iată, vin la tine, poporul Meu, ca să poată auzi oamenii cuvântul Meu de jale, și cuvântul de jale al sfinților.

Plâng sfinții la Mine pentru tine, grădinița Mea, că tu ești nădejdea cerului pentru ca să vin Eu pe pământ, că nimeni pe pământ nu Mă mai așteaptă să vin. Nimeni nu mai zice: „*Vino, Doamne!*“, că nimeni nu mai are haină de mireasă ca să zică: „*Vino, Doamne!*“. Numai tu, poporul Meu, stai îmbrăcat mireasă înaintea Mea. Stai și veghează și nu te teme de cei necredincioși, că Eu le voi da orbire așa cum am dat popoarelor vrăjmașe care căutau viața lui Elisei proorocul Meu, ucenicul lui Ilie proorocul. Și se vor lovi unii pe alții cei necredincioși, și cuvântul Meu va păstori peste pământ, și tu vei fi slava Mea, poporul Meu, că tu ești mic, dar slava Mea peste tine este mare și se face cuvânt și se face faptă și se face bucurie pentru tine și pentru cei mulți care iau din râul cuvântului Meu și așteaptă împărăția Mea, care vine cu Mine. Tu ești însemnat de îngeri cu pecetea Mea cea vie și ești ocrotit că ești în planul Meu cel pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele cea de a doua. Tu ești izbăvire pentru mulți, dar pentru cei ce te hulesc și îți pun nume rău, Eu slobozesc mânia Mea și le voi da semne rostite prin cuvântul Meu. Amin.

Din toate laturile te ocrotesc și te binecuvintez, grădinița Mea. Amin, amin zic vouă, fiilor din grădină. Amin, amin zic ție, grădinița Mea: nu se poate lua de peste tine ceea ce Eu am așezat în tine, grădinița Mea. Întăresc cele așezate în tine ca să fie pe veci neclătinate, iar cei ce s-au lovit în tine vor face răni, ca să înțeleagă că tu ești de la Mine așezată în mijlocul oamenilor spre izbăvirea și spre viața veșnică a celor ce cred în Mine Cel ce Mă fac cuvânt peste tine, grădinița Mea cea binecuvântată prin cuvântul Meu cel sfânt. Amin, amin, amin.

Trec cuvânt în cartea lui Verginica. Ea sună din Mine peste pământ ca un străjer care anunță cele ce vin peste pământ, sună ca să îndemne oamenii la pocăință, sună venirea Mirelui, sună venirea Mea. Amin, amin, amin.

Eu sunt cuvântul proorocilor Mei, iar cei ce sunt ai Mei sunt vii în vecii vecilor, dar greu mai înțeleg oamenii lucrările Mele și ale sfinților Mei. Greu mai înțeleg oamenii cele ce nu se văd, care sunt cele mai adevărate adevăruri. Greu mai înțeleg oamenii cuvântul Meu și cuvântul sfinților Mei care grăiesc cu Mine neîncetat în cer și pe pământ.

Oamenii nu mai cunosc adevărul cel care rămâne în veac. Nu mai au oamenii înțelepciune, poporul Meu, și de aceea te iubește cerul pe tine, popor al înțelepciunii Mele, popor al credinței. Bogățiile vremelnice sunt cele mai adevărate lucruri pentru oameni, și aceasta este înțelepciunea cu care rămân oamenii.

Fiilor, fiilor, voi sunteți niște copilași așa de plăcuți, tată, și mulți din cei cu inima curată și cu credință în Dumnezeu vă iubesc pe voi. Cei vremelnici nu vă iubesc, fiilor, că aceștia nu se pot dezlipi de vremelnicie și se tem de învățătura Mea care vine la voi.

O, copilași plăcuți și scumpi, voi v-ați lepădat de mult de bogățiile pământești, dar oamenii nu știu. Ei zic că voi sunteți bogați. Sunteți, dar nu de bogății pământești, că dacă ați avea bogății vremelnice ați fi și voi săraci ca și cei ce au bogății pământești. Bogăția voastră e inima pe care o aveți plină de Dumnezeu, căci Eu v-am cules din lume și v-am dat pe Duhul Sfânt, Care Mă iubește din voi zicând: „*Doamne, Doamne, ce să fac să am viață veșnică? Doamne, Doamne, cum să mă port, cum să trăiesc mai frumos și mai sfânt înaintea Ta ca să-Ți vindec ranele și lacrimile pe care Ți le-am făcut cu multele mele greșale, cu multele mele beteșuguri?*“. Fiilor, fiilor, Duhul Se roagă în voi, Duhul Sfânt Mă iubește din voi, și Eu am popor sfânt, am și în cer, am și pe pământ, și oamenii sunt prinși cu cele văzute și nu înțeleg că adevărul rămâne veșnic cu fiii lui.

O, Verginico, să facem lumea să creadă în lucrarea sfinților, în lucrarea cea din vremea aceasta a sfinților cu care Eu vin pe pământ. Vin cu zeci de mii de sfinți pe pământ ca să fie cerul

cu pământul. O, trâmbița Mea, trâmbițează peste oameni, dă-le de veste oamenilor, sună din cer ca să audă oamenii pe pământ că vin. Amin.

– *Eu sunt trâmbița Ta, Doamne. Eu sunt trâmbița care sună din cer peste pământ după cum este scris în Scriptura care spune: «Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu Se va coborî din cer și sfinții vor învia, iar cei vii vor fi răpiți cu Domnul ca să fie cu El». Cei vii care Te iubesc, Te vor întâmpina cu credință, Doamne, iar cei necredincioși nu vor avea parte să Te vadă, căci cei necredincioși iubesc slava oamenilor și a celor vremelnice ale lor.*

O, oamenilor, sună trâmbița cea din cer peste voi ca să vă învețe să iubiți învierea. Glasul Domnului a grăit de atâtea ori peste pământ! O, oamenilor, adevărul nu este ceea ce se vede așa cum sunteți învățați să credeți despre adevăr. Adevărul este ceea ce nu se vede, este ceea ce nu moare niciodată, căci este veșnic.

O, oamenilor, oare, ce căutați voi? De mii de ani căutați adevărul și nu știți să-l căutați. El nu se vede; el este înăuntrul vostru, și nu știți să-l găsiți. El se lasă găsit de cei ce nu-l ispitesc prin cele ce se văd, căci adevărul nu stă în cele ce se văd. Adevărul este împărăția lui Dumnezeu. N-o căutați în cele ce se văd. Căutați-o înăuntrul vostru. Vouă vi se pare că-L căutați pe Dumnezeu dar nu-L găsiți, căci una este să vi se pară că-L aveți, și alta este să-L aveți. Împărăția lui Dumnezeu este în voi, și voi umblați după ea pe drumuri, pe ape, prin văzduh, prin adâncul pământului și n-o găsiți, căci ea nu poate fi găsită în cele din afara voastră. Strigă Domnul la voi din cer și de pe pământ ca să trezească în voi frica și veghea și dragostea și învierea. Vine mânia lui Dumnezeu peste voi, ca să vă deprindă cu frica de Dumnezeu. El intră în om, că acesta e locul Domnului și împărăția Domnului; intră și strigă la om și strigă la oameni, și voi Îl căutați între ziduri. El din om vorbește cu omul, nu din zid, nu dintre ziduri. El a vorbit omului și din animale când omul n-a crezut altfel. Am făcut din animale cuvântul Meu, am făcut glas de strigare prin gura animalelor, ca să-i fac pe oameni să înțeleagă, zice Domnul vouă, oamenilor.

O, Doamne, Tu ești glasul Cel Care grăiești prin sfinții Tăi. Cei de demult știau să creadă în faptele Tale, dar cei de azi au uitat cum s-au scris Scripturile, și oamenii zic că ei cred Scripturile.

O, oamenilor, dacă ziceți că sunteți credincioși în cele din Scripturi, așa și azi lucrează Domnul faptele Sale peste oameni, că azi Domnul, Cel ce a înviat, lucrează de lângă Tatăl cu cuvântul. Glasul Domnului Cel înviat a grăit cu Saul din Tars, a grăit cu Anania cel din Damasc, a grăit din om pentru om. O, oamenilor, dacă nu credeți în glasul cel de azi al Domnului, cum de credeți în Scripturi? Așezați frica de Dumnezeu în voi, căci ea este cea care vă ajută să-L găsiți pe Dumnezeu înăuntrul vostru. Strigă Domnul la voi prin pedepse și prin semne din cer peste pământ, și învățătorii voștri nu vă învață să așezați în voi frica de Dumnezeu care vă scapă de păcate. Strigă trâmbița lui Dumnezeu la voi: iubiți frica de Dumnezeu, iubiți dragostea Domnului și învățătura Domnului și sfințenia, căci cel ce are frică de Dumnezeu își lucrează sfințenia, care zidește în om împărăția lui Dumnezeu. Amin.

O, fiilor, o, fiilor din poporul Domnului, am grăit prin cartea mea oamenilor, căci glasul Domnului este glasul sfinților Lui, că mare ești, Doamne, și minunat ești întru sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

– O, trâmbița Mea, sună! Sună și dă mereu de știre peste pământ că vin. Eu sunt Cel ce sun în trâmbiță, și ea se aude sunând. Amin.

O, fiilor, o, copilași care Mă faceți cuvânt pe pământ, voi sunteți niște copilași așa de plăcuți, tată, iar cei curați cu inima Mă văd pe Mine în voi și umblă după voi ca să ia de la Mine. O, iubiții Mei cei mici, oamenii se pregătesc mereu pentru moarte, nu pentru înviere. Oamenii cred în moarte, nu cred în înviere, că dacă ar crede în înviere, s-ar pregăti pentru înviere, fiilor, nu pentru moarte. Oamenii nu așteaptă învierea și nu se pregătesc pentru înviere, nu se pregătesc

pentru ca să pot Eu să vin să le dau învierea. Strig la oameni în graiul Meu cu voi. Eu sunt un Dumnezeu mare și bun. Sunt atât de mare încât să încap în toate ființele de pe pământ, și Mă micșorez atât de mult încât să pot fi cuprins de un singur suflet, să încap într-unul singur.

Cheamă-Mă, poporul Meu, cheamă-Mă, că Mi-e dor să vin să fiu cu oamenii pe pământ. Cheamă-Mă! Eu nu te voi lăsa să aștepti. Cel Care așteaptă sunt Eu. Înmulțește-ți mereu dragostea, așa cum Eu înmulțesc cuvântul învățaturii Mele peste tine ca să te fac popor sfânt, să fii copil sfânt, fiule așteptat. Înmulțește-ți sfințenia, copile sfânt, căci scris este: *«Cel ce este sfânt, să se sfințească încă»*. Înmulțește-Mă pe Mine în tine. Întinde-Mi locul Meu din tine, ca să fiu Împărat mare în împărăția Mea cea dinăuntrul tău. Tu să nu Mă cauți pe drumuri și pe poteci omenești, căci Eu sunt înăuntrul tău, copile sfânt. Amin, amin, amin.

Nu vă supărați, fiilor, că nu vă iubesc oamenii slavei deșarte, căci scris este: *«Vai vouă dacă v-ar iubi lumea cea deșartă și oamenii ei, așa cum iubește ea pe proorocii ei cei mincinoși!»*. Nu vă supărați că nu vă iubesc oamenii bisericii, căci ei acum s-au sculat mai rău împotriva creștinilor buni, mai rău ca în anii de dinainte când creștinii erau dați în judecata cezarului de către păstorii lor. Oamenii bisericii nu știu să creadă în Dumnezeu. Ei n-au frică de Dumnezeu, care să-i facă să creadă. Ei sunt ai slavei pământești și omenești, și se așează unul pe altul peste turmă și nu se mai fac azi slujitori ai Domnului prin chemare cerească. Ei zic: „*Părutu-s-a nouă și Duhului Sfânt*“, dar aceasta o spun în bătaie de joc, că ei se aleg unii pe alții și apasă mulțimile neajutorate și nimeni nu mai știe să aibă frică de Dumnezeu. Dar voi fiți cu nădejde, fiilor, că voi sunteți nădejdea Mea și vă apărați și vă binecuvințez cu darurile Mele cele pline de mângâiere și nimeni nu va putea lua de la voi mângâierile Mele.

O, greu mai înțeleg oamenii cele ce nu se văd. Ei nădăjduiesc numai în cele ce se văd în lume, și sunt de plâns oamenii și n-au în ei împărăția cerurilor și nu așteaptă învierea ca să fie pregătiți pentru înviere. O, fericiți cei vii prin înviere, că moartea n-are putere peste ei. Fericiți cei înviați prin învierea Mea. Fericiți cei credincioși și curați cu inima și cu duhul; fericiți, fiilor. O, tată, fericiți cei ce plâng, că a lor este mângâierea și nădejdea făgăduințelor Mele pe care le-am pregătit celor ce Mă iubesc.

Voi, fiilor scumpi, să nu plângeți cu disperare. Voi să plângeți cu mângâiere. Eu sunt cu voi. Nu plângeți. Eu sunt Cel ce plâng în voi când plângeți și fericite sunt lacrimile Mele în voi. Nu plângeți când lumea cea deșartă vă urăște. Eu sunt cu voi și vă iubesc și vă mângâi și vă ocrotesc și îi smeresc pe cei ce nu vă cunosc pe voi că sunteți fiii Mei cei plăcuți și cei scumpi. Nu plângeți când oamenii slavei deșarte zic că nu Mă aveți pe Mine și că aveți pe cel rău. Așa ziceau și de Mine, fiilor scumpi. Nu plângeți. Voi semănați cu Mine. Nu plângeți când oamenii slavei deșarte vă ocolesc și vă pun nume rău că umblați cu Mine. Nu plângeți, fiilor. Orice ucenic este ca învățătorul său. Cei iubiți de lume nu sunt ai Mei, și sunt ai lumii, dar Eu vă am pe voi popor al Meu, și nu este popor mai mare și mai slăvit între popoare, fiilor. Poporul Meu tu ești, căci Eu te-am născut din cuvântul Meu, și ești.

Bucură-te, poporul Meu, că ai pe Dumnezeul Cel adevărat Domn al tău, și ești fiu de Împărat. Ridică-te și prinde nădejde, fiule, și mergi din munte în vale și din vale în munte cu vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine. Amin, amin, amin.

27-07/09-08-1997